

inati, ke s j a da gúrete djali atit, po j a špuri mbretit, siloisej, se tš sebép t i gen djalit, ke t e humb. I ðote ñe dite mbretit veziri, ke »ai djali i gatorit, ke te solti atá te di gúrete, mund te te sjetë šume gur nga ketá, sa te betš ñe palát; edé t e marš edé t e štrengóts, edé te t i sjet, è po s t i solti, t i pretš kokën«. Mbereti, si djale ke is akomi, vij me nasihat te vezirit, edé aštú dergoi è i foli djalit gatorit è i ðote, ke »nga ti dua, te me gétš nga ketá gure, sa te bij ñe palát«. I ðote djali, ke »u ku do i gij atá gure, atá s jan koláj«. I ðote mbreti, ke »ti e di até pune, jane koláj a s jane; u i dua nga ti ketá gure, sa te bij palatin, edé te jap mudét ñera nestre, te siloissetš è te me sjeltš dževáp; se ja do me sjeltš gúrete, ja do te te pres kokën, ñe nga te dia do benet; tani silois edé nestre te me japtš dževáp«. Aštú iku djali edé vate ñe štëpi duke klare. I ðote e bukur e deut, ke »tš ke, ke sekeldisej edé klan?« I ðot ai, ke »tš do kem? mbreti kerkón gure si atá te di, ke i špura, sa te beñe ñe palát; tani genden atá gure, ke t j a špie? nuku genden, edé do mos do do te me prese«. I ðot ajó, ke »u te ðatš ke repara, ke atá gure do na ndzërëne pune, po tani mos u-sekeldis, edé nestre etse è ðuaj mbretit: „Até pune do t e bij, edé gúrete do vete t i gij, po ti te betš hazér ustalárete edé muškat, ke t i mbajne è t i sjelne?«. Edé aštú vate djali è i ða mberetit fjálete, ke i ða ajó, edé mbreti beri hazér ustalárete edé muškat, è tjétrene dit t i špij djali, neke isne gure nga atá te mir. È si vate djali ñe štëpi te tij, i ðote asáj, ke »i ðatš mbretit, si me ðe, edé mbreti u-be hazér; tani u ku do i gij atá gur è ku t i špie?« Aštú mori ajó ñe kusi, e vuri repara vétëhese ðe i ða djalit, ke »bjer me ñe batse ñe mes te sivet, sa fore ke ke«. I ra djali, po i ra kadale; i ðot ajó, ke »te ðatše, te biets me sa for, ke te ketš, mos me kursé«. Edé aštú i ra prape djali, edé j u-nisne lote asáj, sa e špuri kusine ñera ñe mes me lot, ðe i ða djalit, ke »meñ keté kusine me lot edé ike prapa malit è te lagetš gure me ketá lot e mi, po te betš esáp, ke te lakš barabár, sa te benet palati«. Aštú vate djali edé lagu gúrete me lot e te búkures deut, edé u-ben te gij gur dževair, sa ke lagu. E dergoi mbereti edé i mbajti, edé beri palatine, edé isne barabár sa per palát, as teperiane me gure as u-lipsen. È si beri mbereti palatin me gur dževair, i ða djalit prap baksišin, edé ronej mire edé djali, edé vij gijëne per ga. Ñe dite goditi è vrau ñe ris, è e ropi è i mori lekürene edé vate ñe štëpi edé i ða te búkures deut, ke »keté